
Aszód Város Díszpolgára

2008

Dr. Asztalos István

Az Aszód Város Díszpolgára kitüntetést 2008-ban dr. Asztalos István nyugalmazott múzeumigazgató kapta.

1955-ben tanárként került Aszódra az általános iskolába. 1958-ban tanári munkája mellett megbízták a Petőfi Múzeum megszervezésével, majd 1962-ben felkérték a bagi iskola igazgatására, ahol ezt a feladatát két éven keresztül látta el. Ezt követően egy évig beosztott tanárként dolgozott Aszódon, majd 1965-75 között az újonnan szervezett 2. számú Általános Iskola alapítója, igazgatója volt. Pedagógusi munkájáért több elismerésben részesült. Tanári-igazgatói munkája mellett irányította a Petőfi Múzeum gyűjtő, megőrző és kutató munkáját. Időközben tanári diplomája mellett megszerezte az Eötvös Loránd Tudományegyetemen második diplomáját, majd a bölcsészdoktori tudományos fokozatot. Rövid ideig az MTA Régészeti Intézetének ösztöndíjasa is volt.

1975-ben a Petőfi Múzeum főállású igazgatójának nevezték ki. A múzeum megalakulásakor semmiféle gyűjtemény nem létezett, mindent az alapok lerakásával kellett kezdeni. A hatvanas évek elejétől régész kollégáival rendszeres tervátvitásokat szervezett és bonyolított, néprajzos munkatársaival pedig gyűjtő utakat. Megalapozta a múzeum régészeti, néprajzi, helytörténeti és Petőfi-gyűjteményét. Megindította a Múzeumi Füzetek című tudományos ismeretterjesztő, valamint a Galga Menti Műhely periodikákat, melyekkel megalapozta a Galga-völgy tudományos irodalmát. Ennek során számos tanulmányt, önálló és többszerzős kötetet írt, nevezetesen Aszód, Tura, Iklad, Domony, Vácszentlászló, valamint, az ikladi családok történetét. Sok Petőfivel, illetve az aszódi gimnáziummal kapcsolatos írása jelent meg több kötet formájában. Számos állandó és több tucat időszaki kiállítás rendezője, megannyi ismeretterjesztő és tudományos előadás, kiállítás megnyitó, valamint újságcikkek sokasága fűződik a nevéhez. Irányításával valósultak meg a vidék falumúzeumai: a dányi, a versegi, a zsámboki, az ikladi, a turai, valamint a galgamácsi Vankóné Dudás Juli Emlékház és a Brandtner Pál Emlékszoba. Múzeumi munkájáért több megyei és országos elismerésben részesült, 1999-ben a Magyar Köztársaság Lovagkeresztje kitüntetést vehette át.

Aszód közéletében folyamatosan szerepet vállalt tanácstagként, amiért Aszód Nagyközségért kitüntetésben részesült. Sohasem volt politikai párt tagja, viszont évtizedek óta tagja a Magyar Történelmi Társaságnak, a Magyar Irodalomtörténeti Társaságnak, a Pulszky Társaságnak, alapító tagja az Országos Petőfi Társaságnak és a Váci Múzeum Egyletnek, valamint a Váci Római Katolikus Egyházmegye Egyháztörténeti Bizottságának és az Aszódi Római Katolikus Egyházközség Egyháztanácsának. Több aszódi társadalmi szervezetet, egyesületet hozott létre: az Aszódi Múzeumi Egyesületet, az Aszódi Horgász Egyesületet, az Országos Petőfi Sándor Társaság aszódi csoportját. Adományával alapozta meg a Szentháromság Alapítványt és az Osváth Gedeon Emlékére Létesített Múzeumi Alapítványt. Az aszódi Petőfi-kultusznek évtizedeken keresztül ébren tartója. Érdemei elismeréseként 1990-ben Pest Megye Önkormányzatának művelődési tanácsnokának választották, amelyet 1994-ig töltött be. 1995-ben nyugállományba vonult, de nem szakadt el a múzeumtól, tudományos munkatársként 2005-ig dolgozott az intézményben, miközben az Országos Petőfi Sándor Társaság társelnökévé választották. Jelenleg *Az aszódi családok története* című munkáján dolgozik.

Asztalos István hűséges ember. Bár több magas pedagógiai, múzeumi, tudományos beosztásba, intézményvezetői állás betöltésére kérték fel, egyiket sem vállalta el, hűséges maradt választott második szülőföldjéhez, Aszódhoz. Megszakítás nélkül 50 éven át szolgálta Pest megye, s Aszód művelődésügyét. A Petőfi Múzeum idén ünnepli alapításának 50. évfordulóját, melynek igazi értéke, hogy az alapítója közöttünk van.